NN 22/2019 (6.3.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-77/18-6 od 9. siječnja 2019.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

464

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Slavice Marić-Okičić, predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Gordane Marušić-Babić, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, koji zastupa opunomoćenica Irena Brezovečki, dipl. iur., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Popovače, Trg grofa Erdediya 5, Popovača, koju zastupa opunomoćenik odvjetnik Josip – Saša Banić iz Zagreba, Ilica 35, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i određivanja naknade za pravo puta, u sjednici vijeća održanoj 9. siječnja 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanjem djelomičnog rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/17-11/44, urbroj: 376-10-18-18 od 24. siječnja 2018. godine.

II. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Grada Popovače za naknadom troškova upravnog spora.

III. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim djelomičnim rješenjem tuženika utvrđuje se da je Hrvatski Telekom d.d. Zagreb infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu izgrađenu na k.č. označenim u izreci pod točkom I, sve k.o. Voloder, a koje su u vlasništvu Grada Popovače. U točki II izreke djelomičnog rješenja utvrđuje se da elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu iz točke I čine 7.395,75 m^2 trase kabelske kanalizacije, te 17.136,17 m^2 trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova što je ukupno 24.531,92 m^2. U točki III izreke utvrđuje se da visina naknade za pravo puta za nekretnine iz točke I koje je Hrvatski Telekom d.d. obvezan plaćati Gradu Popovači iznosi 204.004,76 kn godišnje, počevši od 20. siječnja 2017. godine.

Protiv djelomičnog rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu.U tužbi navodi postupanje tuženika u postupku po zahtjevu zainteresirane osobe Grada Popovače, za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (u daljnjem tekstu: EKI), a koji je zainteresirana osoba podnijela kao vlasnik i korisnik nekretnine na kojima je izgrađen EKI. Prigovara da nije na pravilan način primijenjen Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine« 95/17., u daljnjem tekstu: Pravilnik/17.), jer nije bio na snazi u vrijeme pokretanja upravnog postupka, već je na snazi od 30. rujna 2017. godine. Stoga je tuženik trebao odrediti obvezu plaćanja računa od dana izdavanja djelomičnog rješenja. Prigovara da nije na nedvojben način utvrđeno da su označene nekretnine u vlasništvu Grada Popovače za cijelo vrijeme razdoblja za koje se priznaje naknada, niti da je nedvojbeno utvrđeno da je Grad Popovača na dan 20. siječnja 2017. bio vlasnik svih nekretnina obuhvaćenih točkom I izreke djelomičnog rješenja i ostao vlasnik svih tih nekretnina u cijelom razdoblju trajanja upravnog postupka, čime je dovedena u pitanje aktivna legitimacija Grada. Između tužitelja i Grada Popovače bio sklopljen ugovor o osnivanju prava služnosti 2015. godine, koji je obvezivao tužitelja isplatiti gradu jednokratnu naknadu u visini od 20.000,00 kn, a kojoj obvezi je tužitelj udovoljio 29. svibnja 2015. godine. Navodi također i druge ugovore sklopljene s Gradom o osnivanju prava služnosti, kojima je ugovorena jednokratna isplata naknade, čemu je tužitelj udovoljio. Prigovara da zahtjev Grada Popovače nije bio uredan, jer nije sadržavao sve dokaze o vlasništvu, čime su narušena pravila upravnog postupka. Slijedom navedenog predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev tužitelja, te donese presudu kojom se poništava djelomično rješenje tuženika.